

Средња стручна школа Црвенка

Наставник: Мира Ћато

Наставни предмети:

1. Технологија шећера,
2. Технологија уља и биљних масти,
3. технологија прераде воћа и поврћа
4. Технологија етанола и јаких пића
5. Контрола квалитета у прехранбеној индустрији
6. Прехранбена технологија

Критеријуми оцењивања

Утемељеност самог процеса оцењивања принципијелно извире из Блумове таксономије знања, а формално-садржински се ослања на Правилник о оцењивању ученика у средњем образовању и васпитању, објављен у "Службеном гласнику РС 10/2024".

У уводном делу ћу потцртати начела, навести и дефинисати основне појмове процеса оцењивања (оцена, критеријум, сврхе, предмет, врсте, поступак, обавештавање, евиденција).

Када су питању писмене провере знања ослањамо се на скалу која изражава однос између процента тачних одговора и одговарајуће оцене: Преценат тачних одговора:

од 85%-до 100%	одличан (5)
од 70%-до 85%	врло добар (4)
Од 55%-70%	добар (3)
од 40%-55%	довољан (2)
испод 40%	недовољан (1)

Оцена

Оценом се изражава:

- 1) оствареност циљева и прописаних, односно прилагођених стандарда постигнућа, достизање исхода и степена развијености компетенција у току савладавања програма предмета;
- 2) ангажовање ученика у настави и ваннаставним активностима;
- 3) напредовање у односу на претходни период;
- 4) препорука за даље напредовање ученика.

Бројчане оцене су: одличан (5), врло добар (4), добар (3), довољан (2) и недовољан (1).

Ученику се може повећати оцена из предмета због афирмативног односа према настави, ваннаставним активностима или друштвеном ангажману.

Сврха и принципи оцењивања

Наставници се руководе следећим принципима при оцењивању:

- 1) поузданост: означава усаглашеност оцене са утврђеним, јавним и прецизним критеријумима оцењивања;
- 2) ваљаност: оцена исказује ефекте учења (оствареност исхода, ангажовање и напредовање ученика);
- 3) разноврсност начина оцењивања, како би се осигурала ваљаност, поузданост и објективност оцена;
- 4) редовност обезбеђује континуитет у информисању ученика о њиховој ефикасности у процесу учења;
- 5) оцењивање без дискриминације;
- 6) уважавање индивидуалних разлика.

Предмет и врсте оцењивања

Оцена је описна и бројчана. Праћење развоја и напредовања ученика у достизању исхода и стандарда постигнућа, као и напредовање у развијању компетенција у току школске године обавља се формативним и сумативним оцењивањем. Формативно оцењивање, у смислу ових критеријума, јесте редовно и планско прикупљање релевантних података о напредовању ученика, постизању прописаних исхода и циљева и постигнутом степену развоја компетенција ученика. Сумативно оцењивање, у смислу ових критеријума, јесте вредновање постигнућа ученика на крају програмске целине, модула или за класификациони период из предмета и владања. Оцене добијене сумативним оцењивањем су (изузев изборних и алтернативних предмета) бројчане и уносе се у дневник рада, а могу бити унете и у педагошку документацију.

Начин и поступак оцењивања

Ради планирања рада и даљег праћења напредовања ученика, наставник на почетку школске године процењује степен развијености компетенција ученика у оквиру одређене области. Оцењивање се остварује применом различитих метода и техника, које наставник бира у складу с критеријумима оцењивања и прилагођава потребама и развојним специфичностима ученика.

Закључна оцена је бројчана или/и описна и утврђује се на основу свих оцена од почетка школске године и сагледавања развоја, напредовања и ангажовања ученика и прикупљених података у педагошкој документацији наставника.

Закључна оцена за успех из предмета може изузетно да буде и највећа појединачна оцена уписана у дневник, добијена било којом техником провере постигнућа.

Закључна оцена за успех из предмета не може да буде мања од:

- 1) одличан (5), ако је аритметичка средина свих појединачних оцена најмање 4,50;
- 2) врло добар (4), ако је аритметичка средина свих појединачних оцена од 3,50 до 4,49;
- 3) добар (3), ако је аритметичка средина свих појединачних оцена од 2,50 до 3,49;
- 4) довољан (2), ако је аритметичка средина свих појединачних оцена од 1,50 до 2,49.

Закључна оцена за успех из предмета је недовољан (1), ако је аритметичка средина свих појединачних оцена мања од 1,50.

Обавештавање о оцењивању

На почетку школске године ученици, родитељи, односно старатељи се обавештавају о критеријумима, начину, поступку, динамици, распореду оцењивања и доприносу појединачних оцена закључној оцени.

Евиденција о успеху ученика

Наставник у поступку оцењивања прикупља и бележи податке о постигнућима ученика, процесу учења, напредовању и развоју ученика током године у дневнику рада и својој педагошкој документацији.

1. Критеријуми оцењивања за предмет: Технологија шећера,

Кроз активности у индивидуалном и групном раду, кооперативним учењем и критичким мишљењем, у интраперсоналној и интерперсоналној комуникацији ученици повезују сва знања и вештине у конкретним ситуацијама решавања захтева и формирају компетенције неопходне за функционисање у пословним и приватним контекстима.

Елементи оцењивања су:

- усвојеност образовних садржаја;
- практична примена знања;
- активност ученика.

Ученик у току школске године може добити оцене на основу:

- активности на часу,
- израде практичних радова,
- израде презентација,
- практичног рада на рачунару,
- усменог испитивања,
- повезивање теоријских знања са практичним радом и свакодневним животом.

Активност, ангажованост и постигнути ниво знања ученика вреднује се на сваком часу.

Такође, различити практични радови, вреднују се на основу :

- сложености рада
- самосталности израде рада од стране ученика,
- примене мера заштите на раду,
- правилног коришћења различитог лабораторијског прибора,
- прецизности у лабораторијском раду
- прорачуна и анализе вежбе
- мотивисаности ученика током израде рада.

Ученик који потпуно самостално остварује циљеве и задатке са основног и средњег нивоа, као и већину напредних захтева и врло је мотивисан у свом раду, оцењује се оценом одличан (5).

Ученик који самостално савлађује захтеве са основног и средњег нивоа, као и део

напредних захтева и мотивисан је у свом раду, оцењује се оценом врло добар (4). Ученик који самостално савлађује захтеве са основног нивоа, као и већи део средњих захтева и просечно је ангажован у свом раду, оцењује се оценом добар (3). Ученик који тек уз помоћ наставника савлађује захтеве са основног нивоа и просечно је ангажован и мотивисан у свом раду, оцењује се оценом довољан (2). Ученик који ни уз помоћ наставника не савлађује захтеве са основног нивоа и није ангажован и мотивисан у свом раду, оцењује се оценом недовољан (1).

2. Критеријуми оцењивања за предмет Технологија уља и биљних масти,

Кроз активности у индивидуалном и групном раду, кооперативним учењем и критичким мишљењем, у интраперсоналној и интерперсоналној комуникацији ученици повезују сва знања и вештине у конкретним ситуацијама решавања захтева и формирају компетенције неопходне за функционисање у пословним и приватним контекстима.

Елементи оцењивања :

- усвојеност образовних садржаја;
- примена знања;
- активност ученика.
- комуникација
- практичне вештине
- сарадња

Ученик у току школске године може добити формативне и сумативне оцене на основу:

- писмених петнаестоминутних провера знања
- тестова знања
- усменог испитивања;
- активности на часу;
- домаћих задатака;
- практичних вештина

Резултате петнаестоминутне провере наставник уписује у педагошку свеску, а за извођење сумативне оцене су неопходне најмање две а обично три такве провере.

Тест знања се углавном ради по један у полугодишту, у њему су различите врсте питања и отвореног и затвореног типа.

Оцене се формирају на основу ревидиране Блумове таксономије и Правилника о оцењивању у средњој школи.

Највиша оцена одличан (5)—ученик сагледава целовито практичну вежбу, познаје узроке и законе, способан је да примени знање у новој ситуацији, на нов начин, и формира одговарајуће закључке. Показује иницијативу током наставе, може успешно да ради у различитим контекстима.

Оцена врло добар (4) - да је ученик способан да функционално барата појмовима - анализира, класификује, повезује, примени, те да изведе закључак. Сналази се у различитим облицима рада.

Оцена добар (3)-да разуме појмове и чињенице, успоставља законите везе, може самостално да објасни одређене појмове. Уз подршку наставника и сарадњу са другим ученицима, може да буде успешан у различитим врстама задатака.

Оцена довољан (2)-има елементарно познавање појмова и чињеница у изворном облику, може уз помоћ наставника да објасни њихове везе и значај.

Оцена недовољан (1)-кад не може да испуни захтеве за оцену 2 нити показује жељу да се труди, да сарађује и напредује.

Закључна оцена изводи се на основу свих оцена, никада не може бити мања од бројчаног просека а уколико се закључи већа, аргументовано се продискутује пред целим одељењем, ставе на увид све и формативне и сумативне оцене, како се не би десило да ученици стекну утисак да је оцењивање непринципијелно.

Елементи оцењивања су:

- усвојеност образовних садржаја;
- практична примена знања;
- активност ученика.

Ученик у току школске године може добити оцене на основу:

- активности на часу,
- израде практичних радова,
- израде презентација,
- практичног рада на рачунару,
- усменог испитивања,
- повезивање теоријских знања са практичним радом и свакодневним животом.

Активност, ангажованост и постигнути ниво знања ученика вреднује се на сваком часу.

Критеријуми оцењивања за предмет: Технологија прераде воћа и поврћа

Кроз активности у индивидуалном и групном раду, кооперативним учењем и критичким мишљењем, у интраперсоналној и интерперсоналној комуникацији ученици повезују сва знања и вештине у конкретним ситуацијама решавања захтева и формирају компетенције неопходне за функционисање у пословним и приватним контекстима.

Елементи оцењивања :

- усвојеност образовних садржаја;
- примена знања;
- активност ученика.
- комуникација
- практичне вештине
- сарадња

Ученик у току школске године може добити формативне и сумативне оцене на основу:

- писмених петнаестоминутних провера знања
- тестова знања

- усменог испитивања;
- активности на часу;
- домаћих задатака;
- практичних вештина

Резултате петнаестоминутне провере наставник уписује у педагошку свеску, а за извођење сумативне оцене су неопходне најмање две а обично три такве провере.

Тест знања се углавном ради по један у полугодишту, у њему су различите врсте питања и отвореног и затвореног типа.

Оцене се формирају на основу ревидиране Блумове таксономије и Правилника о оцењивању у средњој школи.

Највиша оцена одличан (5)–ученик сагледава целовито практичну вежбу, познаје узроке и законе, способан је да примени знање у новој ситуацији, на нов начин, и формира одговарајуће закључке. Показује иницијативу током наставе, може успешно да ради у различитим контекстима.

Оцена врло добар (4) - да је ученик способан да функционално барата појмовима - анализира, класификује, повезује, примени, те да изведе закључак. Сналази се у различитим облицима рада.

Оцена добар (3)-да разуме појмове и чињенице, успоставља законите везе, може самостално да објасни одређене појмове. Уз подршку наставника и сарадњу са другим ученицима, може да буде успешан у различитим врстама задатака.

Оцена довољан (2)-има елементарно познавање појмова и чињеница у изворном облику, може уз помоћ наставника да објасни њихове везе и значај.

Оцена недовољан (1)-кад не може да испуни захтеве за оцену 2 нити показује жељу да се труди, да сарађује и напредује.

Закључна оцена изводи се на основу свих оцена, никада не може бити мања од бројчаног просека а уколико се закључи већа, аргументовано се продискутује пред целим одељењем, ставе на увид све и формативне и сумативне оцене, како се не би десило да ученици стекну утисак да је оцењивање непринципијелно.

Елементи оцењивања су:

- усвојеност образовних садржаја;
- практична примена знања;
- активност ученика.

Ученик у току школске године може добити оцене на основу:

- активности на часу,
- израде практичних радова,
- израде презентација,
- практичног рада на рачунару,
- усменог испитивања,
- повезивање теоријских знања са практичним радом и свакодневним животом.

Активност, ангажованост и постигнути ниво знања ученика вреднује се на сваком часу.

5.Критеријуми оцењивања за предмет: Технологија етанолa и јаких пића

Кроз активности у индивидуалном и групном раду, кооперативним учењем и критичким мишљењем, у интраперсоналној и интерперсоналној комуникацији ученици повезују сва знања и вештине у конкретним ситуацијама решавања захтева и формирају компетенције неопходне за функционисање у пословним и приватним контекстима.

Елементи оцењивања :

- усвојеност образовних садржаја;
- примена знања;
- активност ученика.
- комуникација
- практичне вештине
- сарадња

Ученик у току школске године може добити формативне и сумативне оцене на основу:

- писмених петнаестоминутних провера знања
- тестова знања
- усменог испитивања;
- активности на часу;
- домаћих задатака;
- практичних вештина

Резултате петнаестоминутне провере наставник уписује у педагошку свеску, а за извођење сумативне оцене су неопходне најмање две а обично три такве провере.

Тест знања се углавном ради по један у полугодишту, у њему су различите врсте питања и отвореног и затвореног типа.

Оцене се формирају на основу ревидиране Блумове таксономије и Правилника о оцењивању у средњој школи.

Највиша оцена одличан (5)–ученик сагледава целовито практичну вежбу, познаје узроке и законе, способан је да примени знање у новој ситуацији, на нов начин, и формира одговарајуће закључке. Показује иницијативу током наставе, може успешно да ради у различитим контекстима.

Оцена врло добар (4) - да је ученик способан да функционално барата појмовима - анализира, класификује, повезује, примени, те да изведе закључак. Сналази се у различитим облицима рада.

Оцена добар (3)–да разуме појмове и чињенице, успоставља законите везе, може самостално да објасни одређене појмове. Уз подршку наставника и сарадњу са другим ученицима, може да буде успешан у различитим врстама задатака.

Оцена довољан (2)–има елементарно познавање појмова и чињеница у изворном облику, може уз помоћ наставника да објасни њихове везе и значај.

Оцена недовољан (1)–кад не може да испуни захтеве за оцену 2 нити показује жељу да се труди, да сарађује и напредује.

Закључна оцена изводи се на основу свих оцена, никада не може бити мања од Закључна оцена изводи се на основу свих оцена, никада не може бити мања од

бројчаног просека а уколико се закључи већа, аргументовано се продискутује пред целим одељењем, ставе на увид све и формативне и сумативне оцене, како се не би десило да ученици стекну утисак да је оцењивање непринципијелно.

Елементи оцењивања су:

- усвојеност образовних садржаја;
- практична примена знања;
- активност ученика.

Ученик у току школске године може добити оцене на основу:

- активности на часу,
- израде практичних радова,
- израде презентација,
- практичног рада на рачунару,
- усменог испитивања,
- повезивање теоријских знања са практичним радом(рад у фабрици бисквита-Јаффа-Црвенка.

Активност, ангажованост и постигнути ниво знања ученика вреднује се на сваком часу.

6.Критеријуми оцењивања за предмет: Контрола квалитета у прехрамбеној индустрији

Кроз активности у индивидуалном и групном раду, кооперативним учењем и критичким мишљењем, у интраперсоналној и интерперсоналној комуникацији ученици повезују сва знања и вештине у конкретним ситуацијама решавања захтева и формирају компетенције неопходне за функционисање у пословним и приватним контекстима.

Елементи оцењивања :

- усвојеност образовних садржаја;
- примена знања;
- активност ученика.
- комуникација
- практичне вештине
- сарадња

Ученик у току школске године може добити формативне и сумативне оцене на основу:

- писмених петнаестоминутних провера знања
- тестова знања
- усменог испитивања;
- активности на часу;
- домаћих задатака;

-практичних вештина

Резултате петнаестоминутне провере наставник уписује у педагошку свеску, а за извођење сумативне оцене су неопходне најмање две а обично три такве провере.

Тест знања се углавном ради по један у полугодишту, у њему су различите врсте питања и отвореног и затвореног типа.

Оцене се формирају на основу ревидиране Блумове таксономије и Правилника о оцењивању у средњој школи.

Највиша оцена одличан (5)–ученик сагледава целовито практичну вежбу, познаје узроке и законе, способан је да примени знање у новој ситуацији, на нов начин, и формира одговарајуће закључке. Показује иницијативу током наставе, може успешно да ради у различитим контекстима.

Оцена врло добар (4) - да је ученик способан да функционално барата појмовима - анализира, класификује, повезује, примени, те да изведе закључак. Сналази се у различитим облицима рада.

Оцена добар (3)-да разуме појмове и чињенице, успоставља законите везе, може самостално да објасни одређене појмове. Уз подршку наставника и сарадњу са другим ученицима, може да буде успешан у различитим врстама задатака.

Оцена довољан (2)-има елементарно познавање појмова и чињеница у изворном облику, може уз помоћ наставника да објасни њихове везе и значај.

Оцена недовољан (1)-кад не може да испуни захтеве за оцену 2 нити показује жељу да се труди, да сарађује и напредује.

Закључна оцена изводи се на основу свих оцена, никада не може бити мања од Закључна оцена изводи се на основу свих оцена, никада не може бити мања од бројчаног просека а уколико се закључи већа, аргументовано се продискутује пред целим одељењем, ставе на увид све и формативне и сумативне оцене, како се не би десило да ученици стекну утисак да је оцењивање непринципијелно.

Елементи оцењивања су:

- усвојеност образовних садржаја;
- практична примена знања;
- активност ученика.

Ученик у току школске године може добити оцене на основу:

- активности на часу,
- израде практичних радова,
- израде презентација,
- практичног рада на рачунару,
- усменог испитивања,
- повезивање теоријских знања са практичним радом(рад у фабрици бисквита-Јаффа-Црвенка).

Активност, ангажованост и постигнути ниво знања ученика вреднује се на сваком часу.

Црвенка, 10.09.2025.